

தீர்ப்புகள்

தமிழ்நாட்டில் வாணி.

SRIDHAR PITCHAIARARTHA

தொற்செய்

தாமராத்தீவான்.

தாகம் கலை இலக்கிய வட்டம்
156, கிறீன் வீதி,
திருச்சோணமலை.
இலங்கை.

இந்தால்—

இத்தொகுதி
 வெளிவருவதற்காய் உழைத்து
 கடந்தகால
 கலவரத்தில்
 காணாமல் போன
 நண்பர்—
 ச. திருஞானத்திற்கு.....

தாகம் வெளியீடு - 04

- கிறல்கள்
 (மரபுக்கவிழைகள்)
- சோ. இராசேந்திரம் (தாமரைத்தீவான்)
- பந்திபுரிமை: தாகம்
- முதற்பதிப்பு: ஜூன் 1992
- அட்டடை ஒவியம்: ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா
- அட்டடை எழுத்து: எம். கே: எம். ஷகீப்
- வெளியீடு: தாகம் கலை இலக்கிய வட்டம்
 156, சிறீநா வீதி, திருக்கோணமலை.
- அச்சுப்பதிப்பு: விஸ்டம் அச்சகம், திருமலை.
- பக்கம் - (VI + 50) = 56
- பிரதிகள்: 1000 விலை: 30. 00

கிறல்கள்!

சடந்தகால - வாழ்க்கையிலே - அன்றைக்காலச் சூழலிலே ஏற்பட்ட நெஞ்சக்கிறல் (பதிவு)களிற் லிலவே இவை. இருண்ட வாழ்வில் பளிச் சிட்ட லில சிந்தனைக் கிற்றுக்கள் எனினும் பொருத்தமே! தானைக் காணும்வேளையிற் குழுமம் கோலின் கிறல்கள் எனக்கொண்டாலும் சரியே பலவற்றில் பொறுக்கப்பட்ட சம்பவப் பின்னனியாய்க் கிலகவி தைகள் தொகுத்து வைத்திருந்தேன். (06-08-88) 'தாகம்' ஆசிரியர் மைக்கல் கொலின் அவர்களின் அன்புவேண்டு கோளுக்கிணங்க இத்தொருப்பை மேலும் விரிவுபடுத்திப் பெரிதாக்கினேன். தேடிப்பிடி ததுச்சேர்ப்பதுதான் சுற்றுச் சிரமமாயிருந்தது வெளியிலே (31 - 03 - 90) அதை விடச்சிரமமாயிருந்தது ஏனெனில் சூழ்நிலைக் கேற்பச் லிலவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டியிருந்தது. லிலபுதியவற்றைச் சேர்க்க வேண்டியுமிருந்தது. இஃதெனக்கு மனநிறைவைத் தரவில்லை யெனினும் (திரு. அருள் அவர்களின் வேண்டுகோட்கிணங்க) செய்து முடித்தேன். எனக்கும் கொலினுக்கும் தூதாய்க் கெயற்பட்ட திரு. ச. திருநூலான் அவர்களும் இவற்றைச் சிலகாலம் பேணிவைத் திருந்து உதவிய திருமலை நவம் அவர்களும் நன்றிக்குரியோர்களே! தாகத்தாரின் இலக்கியப்பசிக்கு - தமிழ்ப்பணிக்கு அளவே இல்லை இனி இவைனப்படி இருக்குமோ? கற்றோர் மதியிட்டால் தான் ஏதாவது கண்டுபிடிக்கலாம்? நன்றி.

தாமஸரத்தீவான்
சோ. இராசேந்திரம்
சச்சந்திவு,
கிண்ணனியா.

III

எமது வெளியீடுகள்...

நூல் வெளியீடு நிறுவனம்

குரு
மாண
கி
ல்

□

★ கிராமத்து மனிகள்

சிவக்கிள்ளன்

(சிறுகதைத் தொகுதி)

சித்ரா நாகநாதன் -

விலை: 35. 00 (கைவசம் இல்லை)

★ ராத்ரி

(புதுக்கவிதைத் தொகுதி)

இப்புறுப்புமாத

விலை: 20. 00

★ நிர்வாணம்

சிறுகதைத் தொகுதி

உடைய தில்லை நடராஜா

விலை: 30. 00

(தமிழ்நாடு கோயம் புத்தூர் லில்லி
தேவசிகாமலி நினைவுப் பரிசு
பெற்றது)

நன்றி!

நன்றி!!

நன்றி!!!

- திருமணல் நவூர்
- க. அருளக்கப்பிரமணியம்
- ஹீதர் பிச்சையுப்பா
- எம். கே. எம். ஷகீப்
- எஸ். எதிர்மன்னாசிங்கம்
- டாக்டர் மா. வசந்தமாலா
- தி. ஹரிஸ்டன்
- செ. அருணகிரி
- க. பிரபாகரன்
- சி. இளங்கேருவன்
- ஜி. இதயருபன்
- வை. சிவநாதன்
- க. சுவேந்திரன்
- பி. ராஜ்ஞகுமார்
- பா. பாலச்சந்திரன்
- விஸ்டம் அச்சக உரிமையாளர்
- விஸ்டம் அச்சக ஊழியர்கள்
- இக்கவினாதகளை வெளியிட்ட பிரசர
களங்கள்

நன்றி!

நன்றி!!

நன்றி!!!

கிறல்கள்!

உள்ளே?

அஞ்செழுத்து	1	கணம்	26
எதுவன?	2	தீவான்	27
ஊழா?	3	லேசா	28
சவம்	4	குரல்	29
இணைவோம்	5	போதும்	30
வாடி!	6	மனம்	31
மகிழலாமே?	7	தாக்கம்	32
கணவிலே.....!	8	தாழ்வு	33
சரியாம்	9	மச்சி	34
ஏலாது	10	நோன்பு	35
சாதி	11	ஆசை	36
ஆகேன்	12	காணலாமா -	37
தாங்கின்றா?	13	பேசும்	38
சாய்	14	செழித்திடுமே?	39
ஆகா.....?	15	செதனம்	40
என்ன?	16	தேன்	41
மக்கள்.	17	சாத்திரம்	42
மெளனம்	18	வைத்தேன்	43
கேளாதே	19	விழை	44
அச்சம்	20	கனவு	45
யார்?	21	துறவி	46
அனுபவம்	22	உண்ணம்	47
செத்தால்.....?	23	காட்சி	48
கோல்	24	தாகம்	49
நூல்றை	25	கிறல்கள்	50

அஞ்செழுத்து!

அஞ்செழுத் ததுவே வேண்டும்!

ஆம் ‘சமாதானம்’ வேண்டும்!

அஞ்சிநாம் வாழோனாது!

அஞ்சாமை நிலவேண்டும்!

துஞ்சிநாம் சிழிக்க வேண்டும்!

சொல்லல்ல-செயலே வேண்டும்!

பஞ்சாகித் துயர மெல்லாம்

பறந்துமே போகவேண்டும்!

மொழி மதின நோக்கல்ல!

மொத்தத்தில் மனிதநோக்கே!

கழிவுகள் எதிலு முண்டேல்

காற்றிலே பறந்தே திரும்!

அழிவுகள் இனியும் வேண்டாம்!

ஆகமே யார்க்கும் வேண்டும்!

ஒழியவே வேண்டும் பூசல்!

உடனடி அமைதி பீவண்டும்!

அவி, பண்டா, நாகன், பாய்வா

அனைவரும் மனிதக் கூட்டம்!

கிலியாலே ஐயங் கொண்டு

கிளப்பிடும் பொய்யில் மூழ்கி

வலியப் போய் முட்டுப் பட்டு

வருத்தத்தைத் தேடித் தம்மைப்

பலியிட்டால் உலகம் கூடப்

பார்த்ததும் ஊமையாகும்!

வலிவுள்ளான் வலிவில்லானின்

வாழ்வினைச் சுரண்டும் போதே

மெலிவுள்ளான் தாங்கொணாமல்

மெதுவாக அசையும் போதே

மலிந்திடும் உண்மைச்சிக்கல்!

மறைந்திடும் சுரண்டல் நின்றால்!

பொர் ந்திடும் தொடருமானால்

பொது-தனிப்போராய் மாறும்!

(1)

எதனை?

எழுது நீ கவிதை என்றீர்?
 எதனையிங் கெழுது வேண்ணான்?
 அழுதிடும் தாயைப்பார்த்தா?
 அஞ்சிடும் மகளைப் பார்த்தா?
 பழுதுள தந்தைக்காகப்
 பணிசெயும் மகளைப் பார்த்தா?
 விழுதுக்குள் மறைந்திடப் போய்
 விழுந்தவன் நிலையைப் பார்த்தா?

நரடுகாத்திடப் போராடும்
 நமதரும் இளைஞர் பார்த்தா?
 பாடுகள் எதுவும் இன்றிப்
 பயன்பெறுவோரைப் பார்த்தா? (2)

காடுகள் தாண்டிச் சென்றே
 கடுந்தொழில் செய்வோர் பார்த்தா?
 தேடுதல் என்றே ஊர்க்குள்
 திரிந்திடுவோரைப் பார்த்தா?

கருகிடும் சவத்தைப் பார்த்தா?
 கனலிடும் கையைப் பார்த்தா?
 உருகிடும் 'டயரை'ப் பார்த்தா?
 ஓடிடும் செந்தீர் பார்த்தா?
 பெருகிடும் அகதி பர்த்தா?
 பிதற்றிடும் சிலரைப் பார்த்தா?
 அருகிடும் இனத்தைப் பார்த்தா?
 அசைந்திடாச் சடலம் பார்த்தா?

கப்பவில் பறப்போர் பார்த்தா?
 காசினில் மிதப்போர் பார்த்தா?
 சுப்பவரைய் மெலிந்தோர் பார்த்தா?
 சோறிலா வறியோர் பார்த்தா?
 குப்புற விழுந்தோர் பார்த்தா?
 கொள்கையை மறந்தோர் பார்த்தா?
 எப்படி எழுதுவேன் நான்?
 எதனையிங்கெழுதுவேனே!

ஊழா ?

ஒடியே காலம் போச்சு!
 ஒளிப்பதே வேலையாச்சு!
 தேடியே பிள்ளை பார்த்துத்
 திரிந்ததில் களைப்புமாச்சு!
 பாடியே வானம் பாடிப்
 பறவையாய்த் திரிந்த நான்போய்
 வாடியே வதங்கும் நானும்
 வந்ததேன் விதியா ஊழா?

தேடுதல் வேட்டை என்று
 செய்திகள் கேட்டதுண்டு;
 விடுகள் சாய்ந்த வின்பே
 வேடிக்கை கண்டதுண்டு!
 பாடுகள் பட்டதுண்டு!
 பயங்கரும் போனதுண்டு!
 நாடுதான் என்னு முன்பே
 நடப்பதேன் விதியா ஊழா?

(3)

தொண்டியே கிடங்கில் எல்லாம்
 சொரிந்ததில் காலம் போச்சு!
 தாண்டியே காடு பற்றை
 தவழ்ந்ததில் பொழுது போச்சு!
 வேண்டியே சாமிகோயில்
 வீழ்ந்ததில் ஆயுள் போச்சு!
 தூண்டியே பிறர்க்கும் யாவும்
 சொல்வதேன் விதியா ஊழா?

சமைத்ததை உண்டதில்லை!
 சரிசாமவேளையுங்கண்
 இமைத்ததே இல்லை! சாமான்
 எடுத்ததே இல்லை! எல்லாம்
 அமைத்ததைக் கூட நன்றாய்
 அனுபவித்தறிந்ததில்லை!
 நமைப்பிறர் பார்த்தும் கேட்டும்
 நகைப்பதேன் விதியா ஊழா?

சவம்

ஒரு சவம் வீழ்ந்ததென்றால்
ஊரெலாம் திரண்டேபோனும்!
பெருமொலி கேட்கும் வீட்டில்/
பெண்களோ கத்திச்சாவார்।
அருமையாய்க் கழுவிப்பூசி
அழகியபெட்டிக்குள்ளே
பெருமையாடிட்டுத் தூக்கிப்
பேரிகை முழக்கிச் செல்வார்!

வெட்டிய குழியில் மண்போய்
வீழ்ந்திடா வாறு வைத்துத்
தொட்டுமே மண்ணை அன்னித்
தூர்த்த பின் வீடு வந்தே
எட்டுகள், முப்பத்தொன்று,
இறுதியாண்வட்டதையும் தப்ப
விட்டிடா வண்ணம் சும்மா
வீண்செலவெனினும் செய்வார்!

(4)

எத்தனை சவங்கள் தீயில்
எரிகிறதின்று நாட்டில்!
செத்ததோடுயிரு மன்றோ
சேர்ந்தெரிகின்ற தின்று!
பத்திரமான பெட்டி
பாடைகள் ஏதுமுண்டா?
கத்திட ஆள்தானுண்டா?
கண்ணினால் காண்பதுண்டா?

மரணமாய் மதிப்பாய் மண்ணுள்
மறைந்திடும் சவங்கள் இன்று
ஈமாய் இழிவாய் நாட்டில்
எங்கெலாம் கிடந்தெவ்வாறு
போனதென் ரெண்ணிப் பார்த்தால்
புதுமையாய்த் தோன்றக்கூடும்?
நானுமென்றெங் கெவ்வாறோ?
நடப்பனசொல்வார் யாரோ?

இணைவோம்

கட்டினேன் உன்னை ஆனால்
 கட்டிநான் தமுவினேனா?
 தொட்டனன் அன்று! பின்னர்
 தொட்டதே உண்டா உன்னை?
 சிட்டநான் வந்தேன்! பின்னர்
 சிட்டவே வந்தேனா நான்?
 முட்டினேன் ஓர்நாள்! பின்னர்
 முட்டவே இல்லையே நரன்?

மணந்தனன் உன்னை! ஆனால்
 மணக்கவே இல்லையே நான்?
 சணந்தனில் விட்டே உன்னைக்
 கடுகதிப் பயணமானேன்!
 வனந்தனில் துயில்வார் போன்று
 வந்து நான்கிடக்கின்றேனே!
 மனந்தனில் என்ன என்னி
 மனையினில் கிடக்கின்றாயோ?

(5)

பகலைமக்கிரவாய் ஆனால்
 பாழிராப் பகலென்செய்யும்?
 அகமிகத்துயரங் கொள்ள
 அகலுமென் நிலை நீங்காதா?
 சுகமென எண்ணியன்றோ
 துயரினைத் தேடிக்கொண்டோம்?
 சகலரும் இதுபோல் தானா?
 தமிழினவாழ்வில்தாமா?

இங்கு நான் அங்குநீயா?
 இருவரும் இணைதல் வேண்டும்!
 அங்குநான் வந்தேனானால்
 ஆனுவோர் படைகள் தேடும்!
 எங்குநாம் செல்லலாகும்
 சமுநாடிதனை விட்டே?
 பொங்குதே உள்ளம்! வா நாம்
 போராடி இணைவோமங்கே!

30 - 05 - 86

தாமரைத்தினான்

வாடி

ஆமியாம் பசளைப் பையில்
 ஆறேழைக் கொண்டுவாடி!
 மாமியைக் கூட்டி வாடி!
 மச்சானும் வரட்டும், எங்கள்
 சாமியே முருகா இந்தச்
 சாமானைக் காப்பாற்றப்பா!
 நாமிதைக் கட்டிக்காலி
 நடந்திடா நாள் வராதோ?

சுருட்டடி பாயைக் கட்டுச்
 சுருட்டையும் எடுத்துக்கொள்ளு!
 சுருட்டடி இடித்துச்சப்பும்
 உரலையும் மறந்திடாதே! (6)
 வெருட்டுவார் இடையில் கண்டால்
 விரித்தெலாம் காட்டவேண்டும்!
 இருட்டிலும் நடக்க வேண்டும்!
 எடுத்தெலாம் கட்டித்தூக்கு!

ஆக்கிய சோற்றைத்தின்ன
 அவகாசமில்லையென்றால்
 தூக்கடி கறியும் கொஞ்சம்
 சொதியையும் விட்டுத்தூக்கு!
 நாக்கெலாம் காஞ்சும் போச்ச!
 நடநட ஆமிவந்தால்
 போக்குவான்! அதற்குமுன்னர்
 போகலாம் காணாக்காடு!

இல்லையாம் ஆமி வாடி!
 இறக்கடி சோற்றைப்போடு!
 சொல்லியே பொய்யை நம்மைச்
 சோதித்தும் பார்க்கிறார்கள்!
 தொல்லைதான் இனிமேல் மூட்டை-
 தூக்குதல் வேண்டாம்! வந்தால்
 கொல்லட்டும்! கைலாயம் போய்க்!
 குடியமர்ந்திருந்து பார்ப்போம்!

மகிழ்லாமே

தரைப்படை வந்தும் போயும்
தரையெலாம் காடாயிற்று!
அரைப்படை கூட்டிக் காட்டி
ஆளிலா வீடாயிற்று!
நரைப்படைக் குரங்கால் மாக்கள்
நலிந்துமே நரம்பாயிற்று!
கரைப்படைப் பன்றி சிண்டிக்
கனநிலம் கிடங்காயிற்றே!

ஆளில்லா வீடெல்லாம் வந்
தாடவர் துயிலுகின்றார்!
நாளெல்லாம் வேலை செய்தே
நல்வள வாக்குகின்றார்! (7)
பாசீழனக்கிடந்த தெல்லாம்
பக்குவப்பட்டு மக்கள்
வாழுமோர் ஊராய் மர்றி
வருவதால் மகிழ்லாமே!

காடுகள் வெட்டுவோரும்
கஞ்சல்கள் அள்ளுவோரும்
வீடுகள் திருத்துவோரும்
வேலிகள் கட்டுவோரும்
மாடுகள் தேடுவோரும்
மந்திகள் துரத்துவோரும்
பரடுகள் படுவார் இங்கே
பார்ப்பவர் மகிழுமாறே!

ஈச்சந்தி வாலங்கேணி
இனிப்பழம் ஊராய் மாறும்!
போச்சது ஆழிக்காலம்!
புறப்படலானார் மக்கள்!
பேச்சினிக் குறையும்! மாந்தர்
பெருந்தொழில் புரிவார்! போகும்
ஆச்சளவரையும் நின்றோர்
முதலில் ஊர்பேணியோரே!

கனவிலே

தூக்கடா சரமான்சட்டை!

தூரத்தில் வெடிச்சுத்தங்கள்
கேட்குதாம்! செவிடன் போலே

கிடக்கிறாய்! எழும்பு - தூக்கு!
பார்க்காதே மடிச்சுக்கட்டு!

பார்எலாம் போகிறர்கள்!

தாக்குவார் - சுடுவார் - எல்லாம்

தகர்த்தெறிவாரே வந்தால்.....!

வழியினைப் பார்த்துப்போபோ!

வந்தொளித்திருக்கக் கூடும்?

அழிந்துபோய் விடலாம்? ஆனால்
அவதிகள் பட்டாலாதே!

(8)

சூழிகளில் விழுந்திடாதே!

கும்பலாய்ப் போகவேண்டாம்
முழுவதும் நமக்குத்தானா?

முருகரே - பிள்ளையாரே!

எத்தனை நாளைக்குத்தான்

இப்படிஅலைதல்? பிள்ளை
பெற்றதும் போதும், பட்ட

பெருந்துய ரெல்லாம் போதும்!
சத்தமும் கேட்கக் காணோம்!

சரியானவெயிலுமாச்சு!

மற்றவர் எங்கே? நாங்கள்
மட்டுமேன்? திரும்பு - போவாம்!

கனவிலே கண்டதைத் தர்ன்

கதைத்திருக்கின்றான்! நாங்கள்
நனவிலே யாக்கு மென்றே

நடந்திருக்கின்றோம் போதும்!
தினமுமிவ்வாறு போனால்

செத்து நாம் தொலைவோம்! உன்னார்
எனக்கு நெஞ்சிடதான்! கந்தா,

இதற்கொரு முடிவெப்போதோ?

சரியாம்.

ஓப்பந்தம் சரியாம் மச்சாள்,
ஒடிவாலீடு போவோம்!
இப்பேர்து தான் நெஞ்சிடிப்பு
எழுபத்திரண்டாயிற்று!
எப்போதோ புதைத்தசாமான்
இருக்குதோ தெரியவில்லை!
தப்பினார் அவரும் நாளை
சாப்பிட வருவார் போவோம்!

ஒரு பெட்டி அப்பா வீட்டில்!
ஒரு சாக்கு ஐயா வீட்டில்
தருவாரோ கேட்டுப் பார்ப்போம்!
சண்டைதான் வருமோ? சாமான்
சரியாய்த்தான் இருக்குமோ? போய்த்
தரம்பிரித்தெண்ணிப் பார்ப்போம்!
பரிதாபம் நாயும் போச்சாம்!
பர்ம்தானோ வளவும் வீடுப்?

இடமெலாம் கூட்டவேண்டும்!
எங்குமே அனுமார் கூட்டம்
படமெலாம் கொழுவ வேண்டும்!
படிப்பவன் வருகின்றானோ?
குடம் முதல் வேண்டும், தண்ணீர்
குறைந்ததோ, கிணறுமுண்டோ?
நடநட ‘வஸ்ஸைப்’ பார்ப்போம்!
நடுவழி இறங்கல் உண்டோ?

எத்தனை மாதம் மச்சாள்
எங்கெலாம்கிடந்துள்ளோம் நாம்?
சொத்துக்கள் இருந்தும் இல்லை!
சுகம் இனி வருமோ? எல்லாம்
பத்திரப்படுத்திப் பார்ப்போம்!
பஞ்சமா பாதகர்கள்
நித்திரை கொள விட்டாரா?
நிம்மதி இனி வர்ராதோ?

ஏலாது

வீட்டினுட் படுக்கேலாது!
 வெறுந்தரை பழகிப்போச்ச
 காட்டிலே உள்ளதொன்றும்
 கவனித்தால் வீட்டில்லை!
 போட்டினிக்கட்டில் மெத்தை
 புதியதாய்ப் பழகும் போக்கைக்
 காட்டிலும் காடே நன்றாம்!
 கவலையும் குறையும் தானே!

வானமே கூரை! சின்ன
 வரம்புதான் தலையின் மெத்தை
 காணகம் பெட்டி இன்றிக்
 காட்டிடும் தொலைக்கணகாட்சி! (10)
 கானமோ முழுநாளுந்தான்!
 காதெலாம் இசைத்தேன்மாரி!
 ஞானமோ குரு இல்லாமல்
 நடந்திடும் இயற்கைப் பாடம்!

படபடப் பரவம் இல்லை!
 பயந்திடும் நிலையும் இல்லை!
 தடதடப் போட்டம் இல்லை!
 சரிசாமம் விழித்தல் இல்லை
 கடப்பில்லை - வேவி யில்லை!
 கட்டிடம் சாமான் இல்லை!
 இடம்காட்டிக் கொடுப்பார் இல்லை!
 இருப்பதோர் கைக்கம்பேதான்!

படிப்படியாகத் தானே
 பழகிடவேண்டும்! வீடு
 திடீரென மாறும் போதும்
 தெரிபடும் தொல்லை போலே!
 வடிவாகக் காட்டில் தூங்கி
 வந்தவர் வீடுற்றாலும்
 முடிவினில் காடே தஞ்சம்!
 முழுடபேரும் முடிவில்காடே!

(16 - 08 - 87)

சாதி

சாகப்பிறந்திட்ட சாதி - தமிழ்ச்
 சாதியைப் போலொரு சாதியுண்டாமோ?
 போகத்துணிந்திட்டசாதி - நிலப்
 போராடி வானகம் போகின்றசாதி!

எதிர்நாளை எண்ணாத சாதி - என்றும்
 ஏமாறிக் கொண்டே இருக்கின்றசாதி!
 புதிதாக வருவோரைக் கண்டால் - வைத்துப்
 பூசனைசெய்தே புகழ்கின்றசாதி!

பறித்திட விருகின்றசாதி - எல்லாம்
 பறிபோன பின்பே பதைக்கின்றசாதி!
 மறித்திட நினையாத சாதி - எதிர்
 மாற்றானை உறவாக மதிக்கின்றசாதி! (11)

பழுமையில் மூழ்கிடும் சாதி - இந்தப்
 பாரிலே யாவர்க்கும் முன்வந்த சாதி!
 பிழையான வழிபோனசாதி - பழும்
 பெருமையை மட்டுமே பேசிடும் சாதி!

சாதிகள் ஆக்கிய சாதி - சைவச்
 சடங்கிலே நேரத்தைச் செலவிட்ட சாதி!
 பாதியில் வந்ததை எல்லாம் - முன்னெப்
 பழுயவை என்றே நினைத்திட்ட சாதி!

கற்பவை கற்காத சாதி - கல்வி
 கசடறக்கற்றே அதன்படிவாழ்வில்
 நிற்கவே எண்ணாத சாதி - பழும்
 நீதியமட்டும் நினைத்திடும் சாதி!
 முன்னேற விரும்பாத சாதி - நல்ல
 முற்போக்கு எண்ணங்கள் கொள்ளாதசாதி!
 தன்னாலே திருந்தாத சாதி - தமிழ்ச்
 சான்றோரின் மொழிகளும் கேளாத சாதி!

அடிமையை மோகிக்கும் சாதி - தனி
 ஆட்சிக்கனவுகள் காணத சாதி
 முடிவேதும் தேடாதசாதி - தமிழ்
 மொழியையும் தனியாக மொழியாதசாதி!

(8 - 10 - 87)

ஆகேன்

மனிதனைச் சுடுதற்கென்றே
மனிதனால் செய்யப்பட்டே
இனமினமாக்கப் பட்ட
எத்தனை சுடுகலன்கள்?
மனமுளோன் மனிதன் என்றார்!
மனதினுள் உள்ளதேதோ?
தனதுதான் தரமென்பானா?
தரமிலை பிறவென்பானா?

மனிதனுக்கொருநோயென்றால்
மருந்துகள் தயாரிக்கின்றான்!
மனிதனின் வாழ்வுக்கென்றே
மலையெனப் பொருட்கள் செய்வான்!
(12) (12)
புனிதமாம் கோயில் தெய்வப்
பூசனை புரிந்து கொண்டே
மனமிலா மனிதன் ஆகி
மனிதனைச் சுடவும் செய்வான்!

மனிதனைப் பற்றிக் கெர்ஞ்சம்
மனதிலே எண்ணிப் பார்த்தால்
மனிதன் ஓர் மலையின் உச்சி
மனிதன் ஓர் இருளின் பள்ளம்!
மனிதன் ஓர் அறிவுச் செல்வம்!
மனிதன் ஓர் வெறுமைப்பாண்டம்!
மனிதன் ஓர் ஆக்கும் ஆற்றல்!
மனிதன் ஓர் அழிக்கும் பேயே!

மனிதனை அறிந்து கொண்டோர்
மனிதனாய்ப் பிறக்க மாட்டார்!
இனி ஒரு பிறவி உண்டேல்
இங்கு நான் மனிதன் ஆகேன்!
புனிதமில்லாத நாற்றப்
பொய்யுடல் - புழுவின்கூடு!
நனிஉயர் பறவை யானால்
நாள்வெளி திரியலாமே!

தாங்கினீரா?

ஐயிருதிங்கள் ஆக
 அங்கங்கள் நொந்து பெற்றீர்!
 பையலென்கின்ற போதில்
 பரிந்துமே எடுத்ததோடு
 செய்யகைப் புறத்திலேந்தித்
 திருமுலைப்பாலும் தந்தீர்!
 ஐயகோ அவனின் றெங்கே?
 அன்னனயீர் தாங்கினீரா?

முந்தியே தவங்கிடந்தீர்!
 முந்நூறு நாட்சுமந்தீர்!
 அந்தியே பகலாய்த் தெய்வம்
 ஆதரித்திடவும் செய்தீர்! (13)
 தொந்தியே சரியத் தானாய்ச்
 சுமந்துமே பெற்றீர்! ஐயோ
 அந்தநாள் மகனின்றெங்கே?
 அன்னனயீர் தாங்கினீரா?

வட்டிலில் தொட்டிலில் முன்
 மார்பிலே தோளின் மேலே
 கட்டிலில் வைத்துமேதான்
 காதலித் தழுகு முத்தம்
 இட்டுமே வளர வைத்து
 எடுத்தளித்திட்ட வீரன்
 விட்டுமே சென்றதெங்கே?
 விளைவினைத் தாங்கினீரா?

அத்தனை பாசம் - பற்று?
 என்னென்ன கனவுக்காட்சி?
 முத்தமிழ் மழலை கேட்டும்
 மோகணச் சிரிப்பைக் கண்டும்
 வித்தகன் ஆவான் என்றே
 விரும்பினீர் ஒருகாலத்தில்!
 அத்தனையும் பொய்யாச்சோ?
 அன்னனயீர் தாங்கினீரா?

(17 - 04 - 88)

சாய்

பாரதிதாசனாரின்

பாவினைப் பயின்றோர் வாரீர்!

போரிடும் உலகைச் சாய்த்துப்

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

வேரொடு வீழ்த்தினாலும்

வித்துவேர் ஊன்றுக்கூடும்?

சேரவே கூடாதெந்தத்

தீங்குமே செய்வோம் வாரீர்!

சாதிப்போர், நிலப்போர் நாளும்

சமயப்போர், மொழிப்போர், சட்ட

நீதிப்போர், அறப்போர், தெய்வ

நெறியின்போர், நியாயத்தின்போர்,

பாதிப்போர், முழுமைப்போர்கள்,

பலவாழ்க்கைக் காதற்போர்கள்,

ஆதிப்போர், புதுப்போர், ஆட்சி

அதிகாரப் பிடிவாதப் போர்!

(14)

போன்ற போர்வகைகள் இல்லாப்

புதியதோர் உலகுசெய்யத்

தோன்றினால் புறப்படுங்கள்!

சொல்லிலை செயலினாலே

சான்றுகள் கடந்தகாலச்

சரிதங்கள் என்பவற்றை

ஊன்று கோலாகக் கொண்டே

உருவாக்க முன்னவோம்வாரீர்!

நல்லதோர் அமைதியான,

நாவினாலடக்கமான,

சொல்லிலே மினக்கெடாத,

சோர்விலாதுழழப்பகான

வெல்லுதற்கரியதான்,

வீண்பொழுதோடிடாத,

கொல்லுவோர் குடியேறாத

கோளொன்று செய்வோப்பவாரீர்!

(03 - 05 - 88)

ஆகா.....!

பட்டதைப் பாடிச்சென்ற
பாரதிய்புலவன் சொன்னான்
விட்டுமே அடிமை தன்னை
விடுதலையாகி அந்தச்
கிட்டினைப் போலே எங்கும்
திரிந்துவா என்றே அன்று!
பட்டதென் மனதில் அந்தப்
பாடலே! ஆனால் அந்தோ?

கட்டினைத் தகர்ப்ப கெப்போ?
களிவெறிகொள்வதெப்போ?
மட்டிலா மகிழ்ச்சி இன்பம்
மாந்தியே கிடப்பதெப்போ?
(15) சிட்டென்த்திரிவதெப்போ?
திசையினை அளப்பதெப்போ?
விட்டு நான் பெற்று விட்டால்
விடுதலை, அட்டாடாடா?

கண்ணினால் எல்லாம் கண்டு,
காதினால் எல்லாம் கேட்டு,
பண்ணினால் எல்லாம் பாடிப்
பயமெலாம் தூக்கி வீசி
விண்ணிலே புள்ளாய் மாறி,
வெளியெலாம் துருவி ஆய்ந்து
மண்ணையும் துளைத்தே சென்று
மனம் போல வாழ்ந்து பார்த்தால் ?

முக்குக்கும் விழிக்கும் நாடும்
முளைக்கும் செவிக்கும் ஆகும்
நாக்குக்கும் கைகால் மார்பு
நரம்புக்கும் இதயச் செந்நீர்ப்
போக்குக்கும் வரவுகட்கும்
போட்டுள்ள கட்டுப்பாட்டை
நீக்கத்தான் இந்தப்பாடு?
நீங்கும் நாள் வந்தால் ஆகா....?

(05 - 05 - 88)

என்ன?

கற்றென்ன, கவியாத்தென்ன?
 கனபட்டம் பதவி சொத்தைப்
 பெற்றென்ன? பெருந்தொண்டாலே
 பேர் - புகழ்வாங்கியென்ன?
 ஒற்றுமை இன்மையாலே
 ஓவ்வொன்றும் வெவ்வேறான
 புற்று நோய்ச்சாதி செத்தே
 போகுமோ வளருமாமோ?

பேச்சுடன் எழுதியென்ன?
 பெரியநூல் ஆய்ந்துமென்ன?
 முச்செனும் தமிழைத்தேடி
 முதல்இடை கடைகண்டென்ன?
 காச்சதோர் நெல்லியாகக்
 கண்டதால் ஒற்றுமைப்பேர்,
 போச்சதே, சாதிசெத்துப்
 போகுமோ வளருமாமோ?

வென்றென்ன, வேண்டியென்ன?
 வெளிநர்டு வெளிநாடென்று
 சென்றென்ன, தேடியென்ன?
 திரும்பியே வந்துமென்ன?
 ஒன்றுபட்டோடிடாத
 ஒற்றுமைக்குறைவினாலே
 பொன்றியசாதி செத்தே
 போகுமோ வளருமாமோ?

ஆயிரம் கோயில் சாமி
 அழகுதேர் விழாக்கள் என்று
 போயெது பாடியென்ன?
 புனவினில் ஆடியென்ன?
 நாயினம் போல வாழ்ந்து
 நாப்பதம் பார்க்குமிந்தப்
 பேயினச்சாதி மீண்டும்
 பெருகுமோ தேயுமாமோ?

(16)

(12 - 06 - 88)

மக்கள்!

ஆண்டவன் ஒருபால் காக்க,
அரசினர் ஒருபால் காக்க,
வேண்டிய மாந்தர் காக்க,
விலங்குகள் புடகள் காக்க,
கூண்டொடு காத்தும் மக்கள்
குறைகிறார் என்றால் யார்தான்
தீண்டுகின்றாரோ? ஒன்றும்
தெரிபடுமாப்போல் இல்லை!

மக்களுக்காக என்பார்!

மக்களால் தானே என்பார்!
மக்கள் மாசக்தி என்பார்!
மக்களே மூலம் என்பார்
மக்களை மறவோம் என்பார்!
மக்களே நாடு என்பார்
மக்கள் எம் ஆவி என்பார்!
மக்களின் நிலை கண்டுரோ!

(17)

மக்களைக் கைப்பந்தாக்கி
மாறியே தட்டிக்கொள்வார்
மக்களோ அங்குமிங்கும்
மத்தளமாகி நிற்பார்!
மக்களைப் பொம்மையாக்கி
மண்ணையைக் கழியால் மூடி
மக்களுக் கச்ச மூட்டி
மயக்கியே மடக்கி வைப்பார்

முன்னாலே சுழல் துப்பாக்கி!
முடிவிலாக் குண்டுப் பாச்சல்!
பின்னாலே படையார் ஊர்தி!
பிளந்தெறி கண்ணிச்சத்தம்!
என்னாலும் உன்னாலுந்தான்
இயலுமோ? என்னிப்பார்த்தால்
தன்னாலே சிவன் போகும்!
சந்திரத்தரை யாகும்மே!

(07 - 11 - 88)

மெளனம்!

பேசாமலே கிடுதம்பி! - ஏதும்

பேசினால் வில்லங்கமர்மடா தம்பி
வீசாதடர்தம்பி சொல்லை! - வீசி
வில்லங்கத்தில் அகப்பட்டுவிடாதே!

முட்டா வாயை நீ மூடு! - தம்பி

மூடிக்கொண்டேயிரு முட்டாளைப்போல!
ஒட்டாபேசுவோர் வந்தால்! - சற்று
ஒடியறைந்தே ஒளித்திடு தம்பி!

நாகாக்கவே வள்ளுவர் போலே! - தம்பி

நாடுமுடிவொன்று காணும் வரைக்கும்
நீ காக்கவே வேண்டும் நாவை! - இன்றேல்
நீடுழி வாழ்வது சாத்தியமில்லை!

(18)

கருத்தினுக்கிடமற்ற காலம்! - இந்தக்

காலத்திலே நம் கருத்தினைச் சொன்னால்!
வருத்தங்கள் வந்திடும் தம்பி! - வந்தால்
வன்செயலொன்றே வழியாய்த் தெரியும்!

எறென்றால் எருதுக்குக்கோபம்! - தம்பி

இறங்கென்று சொன்னால் முடவற்குக் கோபம்!
கூறுவதெவவாறுநீதி? - தம்பி
கூறாதிருந்தாலும் ஓர்முடிவில்லை!

வானோவி நாளிதழ் எல்லாம் - வெறும்

வர்யோசெயல்லாமல் நெஞ்சோட்டமில்லை!
ஏனொலிக்கின்றன சும்மா - தம்பி
இதயத்துடிப்பே மருத்துவத்தேவை!

என்னவோகேட்டது தம்பி - இப்போ

என்னவெல்லாமோ கிடைக்குதே தம்பி!
சொன்னது தான் பிழையாச்சோ? - சும்மா
சௌல்லாமலே சில செய்வது மேலோ?

இப்போது மவுனமே தேவை! - தம்பி

என்றோ ஒருநாளில் நன்னிலை ஆகும்!
அப்போது சொல்லுவாய் தம்பி - உந்தன
ஆழ்ந்தகருத்தினைக் காதேறுமாறே!

(12 - 06 - 88)

கேளாதே!

ழுவுலகை விட்டே புறப்பட்டுப் போவோமா?
வாவுந்தன் யர்க்கைக்கு வயதேறு முன்பேயே!
எங்கென்று கேளாதே! என்னோடு வந்துவிடு!
திங்களோ செல்வாயோ, தீய்க்கும் புதன்தானோ?

வெள்ளியோ நற்சனியோ, வியாழப்பெருங்கோளோ?
கொர்ள்ளித்தணலை விடக் கொதிக்கின்றஞாயிறதோ?
எங்கேனும் சென்றிவோம்! எதிலேனும் சென்றிடுவோம்
அங்கேநாம் எப்படியும் ஆடிடலர்ம் பாடிடலாம்!

ஓடித்திரிந்திடலாம்! உலாவிப்பறந்திடலாம்!
கூடிக்கிடந்திடலர்ம்! குழாவிமகிழ்ந்திடலாம்
இங்கேதும் செய்திடவோ இயலாதே! செய்வதெனில்
அங்குலத்தில் மில்லியிலே அல்லவோ நிற்குமது!

(19)

அடங்கிக்கிடந்ததிலே ஆமையென நத்தையென
ஒடுங்கிக்கிடந்ததிலே ஓடியதே ஆயிரங்கள்?
போதுமடிபோதும் நீ புறப்பட்டே வந்துவிடு!
ஏதுமொரு வேறுலகம் இப்போதே செலவேண்டும்!

போதுமடிபேர்தும் இப் போராடும் ஷுவுலகம்!
ஏதும் ஒரு அமைதி இப்போது வேண்டுமடி!
அன்றேல் அழித்திதனை ஆக்கு புதிதொன்று!
இன்றேல் நீ வாராய் இதோ!

அச்சம்!

ஆளைஆள் பார்த்தால் அச்சம்!

அங்கிங்கு போனால் அச்சம்!

தோளிலே தொட்டால் அச்சம்!

சொல்லிலே சொன்னால் அச்சம்

காளையாய் இருந்தால் அச்சம்!

காசெலாம் சேர்த்தால் அச்சம்!

ஆனுவோர் ஆனால் அச்சம்!

ஆம் எலாம் அச்சந்தானே!

சாப்பிடப் போனால் அச்சம்!

சாமத்தே படுத்தால் அச்சம்!

கூப்பிடும் போதில் அச்சம்!

(20)

குறைநிறை ஆய்ந்தால் அச்சம்!

கோப்புக்கள் இருந்தால் அச்சம்!

கூட்டமாய் நின்றால் அச்சம்!

காப்புக்கள் போட்டால் அச்சம்!

கனவெலாம் அச்சந்தானே?

அச்சங்கள் தருவதெல்லாம்

ஆவிதான்! ஆவிபோனால்

மிச்சமிங்கெதுவு மில்லை!

மீண்டுமோர் வாழ்வுமில்லை!

அச்சத்தை விடுவதானால்

ஆவியைப் பெரிதாக்காமல்

துச்சமாய்க் கருதவேண்டும்!

தூச்போல் எண்ணவேண்டும்!

அஞ்சியே அஞ்சி அஞ்சி

அணுவணு வெனவே சாகும்

நெஞ்சமே, எந்தக் காலம்

நிம்மதி பெறுவாய் சொல்லு?

கொஞ்சமா போன தெல்லாம்?

குறையுமா இனியும்! ஆலைப்

பஞ்சபோல் தொடர்ந்தும் பாடே

படுவையோ அஞ்சம் நெஞ்சே?

(06 - 12 - 89)

யார்?

அறுபத்து நான் காடல்சன்
 ஆடிய இறைவா, இன்று
 அறுபத்து ஐந்தாம் ஆடல்
 ஆடவே புறப்பட்டுள்ளாய்?
 பெறுமதி யான தெல்லாம்
 பேசிடாதில்லா தாக்கி
 வறுமையாய் அகதிப்போக்கில்
 வந்திடச் செய்தவன் யார்?

(21)

நியிலா தணு வாடாது!
 நின் அசைவேதானென்லாம்!
 வாயிலா தவர்களைப் போல்
 வந்துமே கிடக்கின்றேர்மே?
 தாயினும் மோசமாகி
 நடக்குதே நமது வாழ்க்கை?
 தாயினும் மேலாம் எங்கள்
 தலைவனே போதும் ஆடல்!

மீண்டும் எம் வாழ்வைத் தாராய்!
 வீட்டுக்கே வழியைக் காட்டு!
 முண்டும் இப்போர் மீண்டும்
 மூளாத முடிவொன்றைத்தா!
 ஆண்டமை நாமே ஈழத்
 தமைதியாய் வாழ்ந்திடச் செய்
 வேண்டுவோம் உன்னையேதான்
 வீடுதலை தந்தாள்வாயே!

அண்டத்தை ஆட்டுவோன் நீ!
 ஆதலால் உனக்கோர் தூசு!
 கொண்டுபோய் எம்மை மீண்டும்
 குடியமர்த்திவாய் ஹாரிஸ்!
 உண்டுத் துறங்கி வாழ்ந்து
 உண்ணிடம் வருவோம் நம்பு!
 விண்டுரை செய்ய வேண்டாம்
 விரைவிலோர் முடிவுசெய்வாய்!

அனுபவம்!

அகதியைக் கண்ட துண்டு!
அகதியாய் வந்ததில்லை!
அகதியாய் வந்தபின்போ!
அனுபவம் புரியுதில்லை!
சகலரும் அகதி ஆகிச்
சமத்துவம் பெற்றதாலே
பகலிரா எதுவும் தோன்றாப்
பார்வையாம் பெற்றுள்ளோமே!

மூட்டையும் முஷ்கமாக
முன்பவர் போகும்போதெம்
பாட்டிலே தெருவில் நின்று
பார்த்தநாம் வெறுங்கக்யோடு
காட்டையும் விட்டு நீங்கிக்
கால்நடைப்பயணஞ் செய்து
நாட்டிலோர் மூலை தன்னில்
நம்பியே கிடக்கின்றே சீம்!

(22)

ஒன்றுமில்லாது வந்தோர்க்
குதவினோம் - ஒத்துழைத்தோம்!
அன்றநாம் செய்த வாறு
ஆருளார் செய்வதற்கே?
இன்று யார் அகதியில்லி
இருப்பவர் எவருமில்லை!
நன்றுதான் இவ்வையென்றால்
நாம்எதிர் பார்த்திருப்போம்!

தனைவலி காய்ச்ச வெல்லாம்
தனக்குமே வந்தபோதே
நிலைமைகள் புரியும்! இன்றேல்
நிகழ்த்தலாம் மேடைப்பேச்சே!
இலை இனி இழப்பதற் கிங்
கெதுவுமே! இவ்வுடற்குள்
அலைந்திடு முயிருங் கூட
அகலுமோ யார் கண்டார்கள்?

(14 - 10 - 90)

செத்தால்.....?

சிற்பிகள் செத்தால் கல்வின்
 சிற்பங்கள் சாகும்! தூணின்
 அற்புத வரைவோன் செத்தால்
 அருமையீரம் படங்கள் சாகும்!
 பொற்புடை மாதர் செத்தால்
 புதிய பேர் இனபம் சாகும்!
 கற்பணக்க கவி செத்தாலோ
 காசினி யாவும் சாகும்!

அனைத்துயும் படைப்போன் தானே
 அற்புதக் கவிஞருங்? செத்தால்
 அனைத்துமே செத்தே போகும்
 ஜைமே இல்லை! நன்றே
 நினைப்பவன் நினைத்தவாரே
 நிரந்தரத்தமிழின் யாப்பில்
 புனைப் பெயருடனே ஆக்கம்
 புனைப்பவன் செத்தானானால்.....?

(23)

நான்முகன் படைப்படக் கூட
 நாற்கவி போல் வாழாது!
 உண் உருக்காது! உள்ளும்
 உள்ளத்தை உயர்த்திடாது!
 தேன் சுவை தந்திடாது!
 சிறந்த வாழ்வீந்திடாது!
 வாஸ்புகழ் வந்திடாதே!
 வண்டமிழ்க் கவிஞர் செத்தால்.....?

கவிஞர்கள் வாழவேண்டும்!
 கவித்துவம் வளரவேண்டும்!
 கவிதை·ள் பெருக வேண்டும்!
 கவித்தமிழ் பரவ வேண்டும்!
 கவிதையில் உலகந்தன்னைக்
 கண்டுமே களிக்க வேண்டும்!
 கவிதையின் சுவையால் நாளைக்
 கழித்திடின் கவி சாகானே!

(15 - 10 - 80)

கோல் ... ?

வீடினி விழுதுக் கண்டல்!
வேலிகள் கிஞவங்கம்பு!
நாடினி நமது கையில்?
நாமினும் சாகச் சூடும்?
கேடினும் வந்தே தீரும்?
கிடைக்கவே செய்யும் வாழ்வு?
எடினி வேண்டா மென்றால்
எழுது கோல் விட்டால் தானே?

படுப்பது பிளவுச் சாக்கு!
பார்ப்பது செத்தார் பேரே!
உடுப்பது பிற்றல் துண்டு!
(24) (25) உண்பது குறுணல் கஞ்சி!
கொடுப்பதற் கிணிமேல் இல்லை!
குடிப்பது சிரட்டைத் தேநீர்
எடுப்பதை விடுவோமென்றால்
எழுதுகோல் விட்டால் தானே?

பயிர்செடி நடுதல் இல்லை!
பாழ்நீரா விடுதக் கீல்லை!
உயிர் எனும் ஒன்று இந்த
உடலினில் தங்குமட்டும்
வயிரெனும் ஒன்றுக்கேதும்
வார்த்து வந்தாலே போதும்!
முயற்சியை விடுவோமென்றால்
மோதுதே தாளிற்கோலே!

சொத்துக்கள் சேர்ப்பதில்லை!
சுகம் இனித்துயரமேதான்!
இத்தமிழ் ஈழநாடு
எமக்குரித்தாகு மட்டும்
சத்திரவாழ்வு வாழ்வோம்!
தாக்கினால் தாங்கிநிற்போம்!
இத்தமிழ் விடுவோமென்றால்
எழுது கோல் விட்டால்தானே?

(16 - 10 - 90)

நூலறை!

நரவறை கட்டினாரேல்

நாலுபேர் இருக்க ஒன்று,
மூலமாம் சாமிக்கொன்று,

மேலெழும் பொருஞ்சு கொன்று,
மீசுமனமாகச் செய்வார்!

நூலறை கட்டுவோர்கள்
நாற்றுக்கு ஒன்று மில்லை!

புத்தலு மாரி வர்ங்கிப்

புத்தகம் அடுக்கலாணேன்!

அத்திரமாகப் பல்லோர்

படித்திடக் கொடுத்து வத்தேன்!

பத்திரிகை களுக்கோ

பஞ்சமே இருந்ததில்லை!

அத்தனை நாலுமெங்கே?

அறை - அலுமாரி எங்கே?

உடற்பசி எங்கு முண்டு!

உள்பபசி சிலர்க்கேயுண்டு!

விடமுடி யாத தாலே !

வேண்டினேன்-கற்றேன்-வைத்தேன்!

படமுடியாத இன்னல்

படுகிறேன் இன்று! சம்மா

நடமாடுகின்றேன் ஆனால்

நான் வெறும் உருவத்தானே?

தனித் தமிழ் ஆய்வா? முன்னனச்

சரித்திரக் கதையா? நெஞ்சின்

இனித்த முற்போக்கா? தேனாம்

இலக்கியச் சுவையா? பண்ணைக்

இனித்தமிழ்ப் பிழிவா? முப்பாற்

கருத்துறை ஏடா? எல்லாம்

இனிப்பெறல் எங்கே? மூடர்

எரித்தவாறெறிந்திடாரோ?

(16 - 10 - 90)

குணம்!

காலையில் ஓர் குணத்தைக்
 காட்டுவான் - கதையுரைப்பான்!
 மாலையில் மறுகுணத்தை
 மாற்றுவான் - மாறுரைப்பான்!
 வேலையில் உள்ளபோதில்
 வேறெராரு குணமெடுப்பான்!
 சாலையில் உலவும் போதோர்
 தனிக்குணம் மனிதனிக்கே!

முளையின் இயல் பிதாமா?
 முழுவதும் போலியாமா!
 காளையர் காலந் தன்னிற்
 காட்டிடும் கூத்ததாமா?
 ஆளை ஆள் வெல்லுதற்காய்
 ஆடிடும் ஆட்டமாமா?
 நாளையும் தொடருமானால்
 நம்பிக்கை என்னவாமோ?

(26)

ஆற்றிவானதால் தான்
 அடிக்கடி மாற்றமாமோ?
 வேற்றி விண்ணு மானால்
 விளைவுகள் என்னவாகும்?
 மாறுபாடற் றிருந்தால்
 மனமகிழ் வில்லை யாமோ?
 தேறிநாம் தெளி வதற்கோர்
 சிந்தனை மனிதன் உண்டா?

அடிக்கடி மாறி நிற்கும்
 அற்புத மனிதன் நூலைப்
 படிக்கவும் செய்வா னானால்
 பலமடங்காகும் மாற்றம்!
 நடிக்கவே செய்யும் பொல்லா
 நரனது சரிதம் சொல்லி
 முடிக்கு முன் எமது நாட்கள்
 முடிந்துபோய் விடவுங்காடும்?

(04 - 11 - 90)

தீவாள்!

தாமரை வில்லாள் போனாள்!
 தண்டமிழ் சச்சந்திவாள்,
 ஆமவரும் கை விட்டாள்!
 அடைக்கலம் ‘கிளப்பன்பேக்’காள்!
 போமளவுக்கும் தந்தால்
 போனதும் பழந்திவாளாய்
 நாமவளைக் காண்போமா?
 நமையவள் வரவேற்பாளா?

உடலது மெவிந் திட்டாளோ?
 உண்டாளோ உறங்கினாளோ?
 விட மனம் வந்த தாமோ?
 (27) வேண்டு மென்றேவிட்டாளோ?
 தடவிநாம் அவளைக் கண்டே
 தாங்கொணாக் கவலை போக
 படமுடியாத தெல்லாம்
 பட்டவை சொல்லலாமோ?

பொட்டிமுந்திருப்பாள்! சூடும்
 பூவிழந்திருப்பாள்! கூந்தற்
 கட்டிமுந்திருப்பாள்! நீரைக்
 கண்களால் வடித்திருப்பாள்!
 மட்டுமோ? அனி இழந்தே
 மர்மை போய்ப் பசலை யாகி
 விட்டுமே மானம், பண்பு
 விடாதானை விட்டுமே நாம்?

கண்ணகி யாளை மீண்டும்
 கண்டகோ வலனைப் போல
 பெண்ணவளை நாம் கண்டே
 பெருமகிழ் வூறச்செய்வோமா?
 பண்ணெனும் மங்கையாளை
 மறப்பவன் மனிதனாமோ?
 என்னினேன் - எழுதலாதீனான்!
 இனியுமோர் பிரிவுண்டாமோ?

(28 - 11 - 90)

லேசா?

காசையா காசு காசே!

காசாலே சா வென்றார்கள்!

காசென்றால் குற்றம் என்றும்

கருத்துண்டாம்! இந்தவையம்
மாசுற்றத்தனால் தானோ?

மனிதனேன் காசைச்செய்தான்?

காசிங்கு வந்தபின் தான்

காசினிக் கிந்தக் கேடோ?

காசின் மேல் ஏதும் இல்லை!

காசின்றி ஏதும் இல்லை!

காசிப்போ கடவுளாச்சு!

கடவுட்கும் தெரியலாச்சு!

காசிங்கே சாகச் செய்யும்

கனபேரை வாழச் செய்யும்!

காசுள்ளார் உள்ளாரே தான்!

காசில்லார் இல்லார் தானே?

(28)

கல்விக்கும் காசே மூலம்?

களவிற்கும் காசே காலாம்!

வெல்விக்கும் தோற்க வைக்கும்!

வெளிநாடும் போகவைக்கும்!

எல்லோர்க்கும் காசே! ஆசை

இல்லாதார் எவரும் இல்லை

பல்வேறு வடிவங் கொள்ளும்

பணமென்னும் காசேகாசே!

தானையா தானே தானே!

தானின்றேல் ஆனே—பாழே!

தாளைல்லாம் கற்றே கட்டித்

தலை மாட்டில் வைத்தென்? காசுத்

தாஞ்க்கே நிகரேர்? கல்வித்

தாள் வாங்கும் தானே இஃதாம்!

ஆஞ்க்கான் பேதங் காட்டும்

அற்புதப் பணத்தாள் வாழ்க!

(30 - 11 - 90)

குரல்!

நற்குறள் நூலைக் கற்றேன்,
நான் எவா நூலுங்கற்றேன்!
பற்பல நூலுங்கற்றேன்,
பாற்குறள் நூலேகற்றேன்!
அற்புதக் குறளே கற்றேன்,
அனைத்து நன்னூலுங்கற்றேன்!
கற்பணவெல்லாங் கற்றேன்,
கசடறக் குறள் கற்றேனே!

நூற்று முப்பத்து மூன்று
நூல்களை ஒன்றாயச் சேர்த்துத்
(29)
தோற்றுவித்தான் முப்பாலாய்த்
தொற்றமிழ் வள்ளுவன் தான்!
கூற்றவை வாழ்வின் கூறே!
கூற்றவன் வாழாதார்க்கே!
சாற்றினில் விடு நூல்லல்!
கற்றபின் நிற்கும் வேதம்!

கதையளந்திடு நூல்லல்!
கற்பணைப் பேரேடல்ல!
எதை எவர் எடுத்தாய்ந்தாலும்
எமது வாழ்வங்கே காண்பார்!
அதையெலாம் ஆராய்ந்தேற்று
அதன்படி வாழ்வோமாயின்
பதைபதைத் திடவும் மாட்டோம்!
பண்பிழந்திடவும் மாட்டோம்!

கருக்குறள்! தமிழர் தங்கள்
கருவிலே பெறுதல் வேண்டும்!
திருக்குறள் வள்ளுவர் தம்
திருக்குரல் ஆதல் வேண்டும்!
சுருக்குதல் வேண்டும் வாழ்வின்
சுமைகளை! குறட்செல்வத்தைப்
பெருக்குதல் வேண்டும்! இன்பம்
பெருகிடநாம் வாழ்வோமே!

(09 - 12 - 90)

போதும்!

பொய்பேசத் தெரிந்தால் போதும்
புகழ் பூத்த பெரிய மேதை!
பைதூக்கத் தெரிந்தால் போதும்
பணச்சாமி - சமயத்தொண்டன்!
மைபார்க்கத் தெரிந்தால் போதும்
மலையாள மாந்திரீகன்!
நெயாண்டி தெரிந்தால் போதும்
நகையானும் சொல்லின் செல்வன்!

துப்பாக்கி சுமந்தரல் போதும்
சுடுவீரப் பெரும் போராளி!
அப்பாவி கொன்றால் போதும் (30)
அதிகாரம் பரவல் மன்னன்!
தப்பாமல் நடந்தால் போதும்
தழைகிழாம் ஒட்டக்காரன்!
எப்போதும் படித்தால் போதும்
இணையில்லா அறிவுச் செம்மல்!

ஊசிகள் பேர்ட்டாற் போதும்
உண்மையாம் மருத்துவர்தான்!
தேசம் போய் வந்தால் போதும்
தெரிவர்ன் பெரு விஞ்ஞானி!
காசுத்தாள் கண்டால் போதும்
கரைகாணாச் செல்வாக்காளன்!
ஏசினால் இழிவாய்ப் போதும்
இணையில்லாச் சண்டைக்காரி!

ஆங்கிலத் தொப்பம் போதும்
அவர் தமிழ் வாத்தியாரே!
பாங்கு நீறிட்டால் பேர்தும்
பக்தரில் பெரிய பக்தர்!
வாங்கினால் அயலில் போதும்
வடிவான குடும்பக்காரர்!
திங்கையே செய்தால் போதும்
திறமான மனிதன் தானே!

(19 - 12 - 90)

மனாம்!

ஆளுக்காள் வேறு பாடாம்,
அவரவர் மனத்தைப் போலாம்!
வேளைக்கு வேளை மாற்றம்,
விருப்பம் போல் மூனையோட்டம்!
நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சி!
நல்லதோ தீயதாமோ?
ஏழெண்ணம் எட்டில் இல்லை!
இன்றிதே மனிதப் போக்காம்!

வாழுவோர் வரமுப் போனால்
வாழ்ந்திடார் வதைக்கப் பார்ப்பார்!
வீழுவோர் எழும்பப் போனால்
வீழ்ந்துளார் விழுத்தப் பார்ப்பார்!
ஆளுவோர் புதினம் பார்ப்பார்,
அவதியார் அகதி வாழ்வை!
நாளுமே மனிதப் போக்கின்
நடைமுறை இங்கிதாமே!

(31)

ஒரு மனம் ஒன்றை எண்ணும்!
உரைத்திடும் உதடுவேறு!
ஒருமனம் மறுத்து நிற்கும்,
உளத்திலே உளது சொல்லும்
பெருமனம் யாவும் ஏற்கும்,
பேசிடும் பொதுவில் ஒன்று?
கருமனம் ஊமை யாகும்,
கருவறுத்திடவே பார்க்கும்!

வேற்றுமை ஒற்றுமைக்கே!
விரல்களாற் பிடிப்பதொன்றே!
சாற்றுதல் நன்மை கட்கே!
சரி தவறனு பவந்தான்!
ஆற்றுதல் மனித ருக்கே!
அனைவரும் ஒரு பிறப்பே!
ஏற்றுத்தர்ம் விருந்த போதும்
எல்லோரும் வாழுவேண்டும்!

(20 - 12 - 90)

தாக்கம்!

கவிதை ஓர் உணர்ச்சிப் பொங்கல்!
கற்றனப்படையற் குப்பை!
கவிதை நற்சொல்லின் ஆட்சி!
கருத்தெனும் பொருளின்பேழை!
கவி உவ மரனக் கோட்டம்!
காட்டனிக் காட்சிக்கூடு!
கவி தமிழ்ச் சுவையாம் தேறல்!
கலைச் சிறு வடிவந்தானே!

புவிச்சமுதாயத் தாக்கம்
புலமையைப் பொங்கவைத்தால்
கவி வரும் அருவி நீர்போல்!
கற்பனை சிறகைத் தட்டும்! (32)
தவித்திடும் கலையின் நெஞ்சம்!
தமிழ் பெருந்துணையாம் நிற்தம்!
குவித்திடும் தாளைக் கண்டால்
கோலது கவிதைக்கோலே!

இயற்கையின் அழகுக் காட்சி
இதயத்தை ஸர்க்கும் போதில்
வயப்படும் மூங்கும் நெஞ்சம்!
வந்திடும் கவிதைப்பிள்ளை!
நயந்தரத் தமிழ்த்தாய் உள்ளாள்!
நடமிடும் செலிப்பன் ஜோகை!
மயம் கவி மயமே யாகும்
மறந்திடும் வாழ்வுத் துன்பம்!

கவிதைகள் வாட்க்கும் சிற்பி
கவிஞரே - புலமையேயானே!
கவிப்படம் தீட்டுவோனும்
கவிஞரே - தமிழாள்வோனே!
கவிதையில் எவைதானில்லை!
காசினி எல்லா முண்டாம்!
கவிதையிற் பிறந்திடாத
கவிப்பொருள் கிடையாதன்றா?

(21 - 12 - 90)

தாழ்வு!

பறவையும் விலங்கும் தட்பரய்.
 பாசமாய் வாழும் வாழ்வின்
 உறவை நாம் எண்ணும் போதில்
 உண்மையாய் வெட்கம் பியக்கும்
 கறவைமேல் கொக்கமர்ந்தால்
 காளைமேல் காக்கை குந்தும்!
 பறத்து போய் மீண்டும் வந்தே
 பரிவுடன் ‘உனி’ பிடுங்கும்!

கிளியுடன் பருந்தும் கூட்டில்
 கிடத்திடஆட்சி செய்தான்
 நளன் எனப்புலவர் சௌரன்னர்ர்!
 (33)

நாம் அதைப் பொய் என்போமா?
 புழுவனும் ‘புலுனி’ப் பக்கம்
 போய்வரும் காய்விலக்கிப்
 பழமுணும் அணில்கள் யாவும்
 பார்த்துளோம் கேட்டுமுள்ளோம்!

பகுத்தறிகின்ற நாம் தான்
 பாரினில் வெட்கங் கெட்டு
 பகுத்ததெலாம் பிரித்துக்காட்டி
 பல மதம், மொழி, பன்பாடாய்ப்
 புகுத்தியே வேறுபட்டும்
 புண்மை சேர்ச்ட்டதிட்டும்
 வகுத்துமே தேயந்து காய்ந்து
 வாழ்வென வீழுகின்றோம்!

கற்றெலாம் புத்தி கூடி
 காட்டியே இல்லத்தாக்கி
 ஒற்றுமை பேணி டாமல்
 உலகிலோர் அமைதியின்றி
 பற்றெனச் சொல்லி நெஞ்சில்
 பாசமேர் பரிவோ குன்றிச்
 சற்றுமே சிந்திக்காமல்
 தாழ்கிறோம் மாள்கிறோமே!

(22 - 12 - 90)

மச்சி!

உச்சிமலை மேல் நின்றே
ஒவ்வொர் கொழுந்தாய் ஆயும்
மச்சி வருவாளடா! - இனிநீ
மறைந்திடவேண்டுமடா!

காலை புறப்பட்டவள்
கடிய உழைப்பின் பின்னே
மாலை வருவாளடா! எனக்கே
மகிழ்ச்சிதருவாளடா!

என்றும் அவனை நம்பி
இருப்பவன் என்பதனை
அன்றும் அறிவாய்டா! - அதனால்
ஆவனசெய்வாய்டா!

வெள்ளைப் பனிப் புகைக்குள்
விரியும் கொழுந்தெடுக்க
அள்ளி விழுந் தோட்னாள்! - அவளே
அன்பின் வடி வாகினாள்!

அல்லும் பகலும் அவள்!
அணைத்துப் பொருளும் அவள்!
கல்லும் கனிவாகுமாம், - அவளின்
காலடி கண்டாலுமே!

ஆடும் மயிலாய் அவள்
அசைந்து நடக்கையிலே
பாடும் குயிலாகுவேன்! - அதைநீ
பார்த்துமிருப்பாய்டா!

எந்தன் உடலில் உயிர்
இருக்கின்ற தென்று சொன்னால்
அந்த மயிலாலடா! - இலையேல்
ஆவி இருக்காதடா!

பச்சைக் கொழுந்துடனே
பழுகும் அவன்டைய
பிச்சை அருள் தனையே - அடியேன்
பெறுநாள் பெருநாளடா!

(34)

(01 - 05 - 91)

நோன்பு!

- அரிசிக்குறுணவைக் காணோம்! - அம்மா
அடுக்கிய பானையேன் உருண்டுகிடக்கு?
(தா) சரிசரிப்புனையோ நாயோ - வந்து
சரிசாமம் தட்டியே சாப்பிட்டுப் போச்சே?
- இன்றையச் சாப்பாட்டிற் கேதும் - அம்மா
இருக்கிறதா தம்பி கத்துவான் வந்தே?
(தா) அன்றும் ‘நிவாரணம்’ இல்லை! - வாசல்
அடைத்தே கதவினைப், பூட்டிவிட்டாரே!
- பஞ்சம் பசி தெரியாத - படு
பாவிகள் உலகத்தில் நாம் வாழலாமா?
(தா) கொஞ்சம் பொறுமைகளே நீ - இந்தக்
கொள்ளையரையெல்லாம் கோதாரி அன்றும்! (35)
- ஆண்டவனும் தாளின் பக்கம் - சென்றே
அமர்ந்து விட்டான்போல் தெரியதுதாயே
(தா) நீண்டநாள் இங்கிது நில்லா! - ஒரு
நிம்மதி வாழ்வு கிடைக்கவே செய்யும்!
- பிச்சைக்குப்போகலாம், வாழ்த்தோ - ஏதும்
பேச்சுக்கள் ஏச்சுக்கள் பாட்டுக்கள் தானோ?
(தா) இச்சைப்படுவது வேண்டா! - பிறர்
இவைதைப் பெறுவதும் இழிவுமகளே!
- எங்கும் நிலமுண்டு தாயே! - எம்மை
ஏதேனும் செய்திட விடுகிறார் இல்லை!
(தா) தங்கம் விளைந்திடும் பூமி - தன்னில்
சாப்பிடவழியின்றித் தவித்தல் தீராதோ?
- சஞ்சியைய் பானையிற் காய்ச்சித் - தேங்
காயின் சிரட்டையில் ஊதிக்குடித்தோம்!
(தா) அஞ்சிடும் இந்நிலைமாறி - மீண்டும்
அந்நிலை வந்திடின் ரோதும் மகளே!
- வானத்தைப் பார் வானம்பாடி! - அது
வருகுது போகுது பாடுது தாயே!
(தா) மானத்தமிழரும் வாழ்வார்! - இதை
மனத்திலே வைத்துமே நோன்பிருப்போமே!

(24 - 07 - 91)

ஆசை!

தனியனாய் வந்தேன - வாழ்ந்தேன!
 சஞ்சலம் பெரிதாய் இல்லை!
 இனி இரண்டாவோம் என்றே
 என்னினேன் - மணந்தேன! சாமி,
 அநியாய மாச்சே வாழ்க்கை?
 அல்லல் மேல் அல்லலாச்சே!
 குனிந்த நான் நிமிர்ந்ததின்லை!
 கொஞ்சமும் அமைதியில்லை!

பெற்றனன் பிள்ளை பத்தே!
 பிழையின்மேற் பிழையாயிற்றே!
 சற்றனன் பாடம், ஆனால்
 கடந்த நாள் திரும்புமாமோ?
 விற்றிடும் பண்ட மாமோ?
 வீட்டினுள் அடைப்பதாமோ?
 சற்று நான் குந்தலாமோ
 சாமி நான் என்ன செய்வேன்?

(36)

பிள்ளையும் மணக்க வாச்சே?
 பேரரும் பிறக்க வாச்சே?
 அன்ளிநான் வீச வாமோ?
 ஆரையும் ஏச வாமோ?
 தள்ளிநான் போக வாமோ?
 சாமி போல் ஆச வாமோ?
 கொள்ளியேன் - குடமுடைப்பேன்?
 கோடியேன்? அமைதி வேண்டும்!

ஆசைதரன் மூலம் என்றார்!
 ஆசையால் மோசமானேன்!
 ஆசையும் வேண்டும், சாமி
 அனுகங் வேண்டுமையா!
 காசிருந்தர்லும் கொஞ்சம்
 கவலைகள் குறையும், முப்பால்
 பேசிடமுடியாதுள்ளேன்!
 பிந்தியோர் வாழ்ந்து பாரீர்!

(12 - 06 - 91)

காணலாமா?

ஆடுவளருது தம்பி - சில

அறுபட்ட போதிலும் இரையுண்டு தின்ன!

மாடு வளருது தம்பி - சில

மரவண்டி இழுப்பினும் தவிடுண்டு தின்ன!

கோழி வளருது தம்பி - சில

கெர்லை செய்யப்பட்டாலும் கூடுள்ளு நாங்க!

வாழுமே வாத்துக்கள் தம்பி - அவை

வடிவாக நீரிலே வருழுச்சி உண்ணும்!

நாய் வளரும் மணனதம்பி - அது

நன்கு துயிலவும் தர்ம்பவாரம் உண்டாம்!

தாய்ப்புனை குட்டிகளோடும் - தம்பி

சாம்பாட்டறைக்குள் தனித்துவம் பேணும்!

நாகணவாய், கிளியோடும் - தம்பி

நல்லபுறா, மயில் எல்லாம் வளரும்!

வேகமுயல், கவி, கீரி - என்றும்

விலங்குகள் கூட நலங்கண்டிருக்கும்!

மனிதன் வளர்ந்திடக் காணோம்! - தம்பி

மனிதனை மனிதனே சாப்பிடுகின்றான்!

மனிதனை யார் வளர்ப்பார்கள்? - தம்பி

மாபெருமிறை வனுங்கைவிட்டு விட்டான்!

மனிதன் விலங்கில் இருந்தே - தம்பி

வந்தவனாமென டானினர் சொன்னார்!

மனிதன் விலங்காகி விட்டான்! - மீண்டும்

வருவானோ கலியுகம் உள்ளவரைக்கும்?

மனிதனுக்கறிவொன்று கூடி - அவன்

மனதுனிற் பலதையும் சிந்திக்கலானான்!

தனித்தனி மொழி, மதம், நாடு - எனத்

தானே பலகறு ஆக்கினான் தன்னை!

உலகப் பொது மொழி ஒன்றாய் - இந்த

உலகம் முழுவதும் ஓர்நாடு, ஊராய்

உலகின் மனிதனைமாய் - தம்பி

ஒன்றாக வாழ்வதை நாம் காணலாமா?

(30 - 07 - 91)

(37)

பேசும்!

வாழ்க்கை யென்றாலது என்ன? - தம்பி

வாழ்கிறோமா நரங்கள் மாளிகிறோம்தானா?
ஆழ்வினை என்பதும் உண்டோ? - தம்பி

உண்மைகள் நீதிகள் புதையுண்டு போச்சோ?

என்னப்பா நாம் செய்த தீமை? - இந்த

இன்னல்களுக்குகெல்லரம் காரணம் யாதோ?
முன்னைப் பிறப்பினால் வந்தே - இங்கு

முன்னடைமை ஆட்டி அலைக்குது தானோ?

வீடுபொருள் நிலம் எல்லாம் - தம்பி

விட்டுவெளியேறி வெறுங்கையினோடும்
காடுமேடெங்குந் திரிந்து - ஒரு

கதியற்ற அகதிமுகாம் வந்து சேர்ந்தும், (38)

எத்தனை நாள் மாதம் ஆண்டாய் - தம்பி

இருக்கிறோம் கிடக்கிறோம் இதைவிட்டுப் போனால்
அத்தனையும் காசுதம்பி - ஜயோ

ஆர்தருவார் நகர்-வாடகை வீடு?

நகரத்து வாழ்க்கையோ சொர்க்கம்! - காசு

நம்மிடமில்லை யேல் நரகத்து வாழ்வே!
பகரவே முடியாது வாயால் - தம்பி

பணமடாயாவும் பணங்காசுத்தானோ!

காசுக்கு வெளியிலார் போவார்? - மரம்

காய்க்குமென்றாலேறி ஆயலாம் தம்பி?

பேசுமடா பினம் பேசும்! - பணப்

பேய்பிடித்திட்டாலோ மந்திரம் ஏறா!

இவ்வளவேண்டா வீட்டில் - எம்மை

இருக்கவே விட்டாலே போதும் நமக்கு!
அவ்வள வாத்திரமேனோ? - தம்பி

ஆண்டவனுங்கையை விட்டாற்கியார்?

வாழ் எம்மை வாழ் விடென்றால் - தம்பி

'வாழ்வாழ்' என்றே கத்தி வதைத்திடலாமோ?
கூழ்போதும் உயிர் வாழுக்கூடில் - அதைக்

குடித்தாலும் வீடுதலை ஒளிவேண்டும் தம்பி!

செலித்திடுமே?

என்னைப் படைத்தவன் தான்
எனக்காக இவ்வுலகில்
உன்னைப் படைத்தன்னோ
உரைத்திடுவாய் மைத்துனியே?
(பெ) என்னவோ சொல்லிடுவீர்,
எதையெதையோ பேசிடுவீர்!
சின்னஞ்சிறுமி ஒன்றும்
தெரிந்திலதே மைத்துனரே!

பார்த்தால் நீ பார்ப்பதில்லை,
பாராட்டால் பார்ப்பதுமேன்?
சேர்த்தால் மனமிரண்டும்
செழித்துடுமே மைத்துனியே?
(பெ) பார்க்கவரும் ஆசைதன்னைப்
பறித்திடுதே நாணமிங்கு?
ஆர்க்குந் தெரிந்திடுமோ,
அஞ்ககிறேன் மைத்துனரே?

(39)

நீங்கச் சுடுவதுமேன்,
நெருங்கிவரக் குளிர்வதுமேன்?
தாங்கா நெருப்பை யெங்கே
தானென்றுத்தாய் மைத்துனியே?
(பெ) நீங்காமல் நெஞ்சினுள்ளே
நிதமும் நீர் உள்ளதனால்
திங்குதரும் குட்டுணவே
தின்பதில்லை மைத்துனரே?

கண்டால் மகிழ்வதுமேன்,
கருதுகையில் இனிப்பதுமேன்?
உண்டாலே கள் இனிக்கும்,
உரைத்திடுவாய் மைத்துனியே?
(பெ) கண்ணுள் நீர் உள்ளதனால்
கண்ணுமையும் மூடேன் நான்!
கண்ணுக்கும் மை எழுதேன்
கண்டறிவீர் மைத்துனரே!

(08 - 08 - 91)

சிதனம்!

கவியாணம் செய்யிறண்டி,
காசு தருவாயாடி?

நவியாமல் வாழலாண்டி,
நாங்கள் இரண்டுபேரும்!

(பெ) காசுக்கதையை விடும்,
கவியாணம் செய்துகொள்ளும்!
மாசுபடுத்திடாதீர்,
மதிப்பான வாழ்வதன்னை!

சிதனம் இல்லை யென்றால்
திருமணமும் நடந்திடுமோ?
வேதனை ஆகிவிட்டால்

(40)

(பெ) காதல் பெரிதிலையோ,
காசோ பெரிதுமக்கே?
மோதல் கடும் பினக்கு
முழுவதற்கும் கால்காசே!

வீரு வளவுனதோ,
விலையாகும் நகையுளதோ?

மார்டு வயல் உளதோர்,
மறவாமல் செரில்விட்டி?

(பெ) வீடும் வளவுமே நான்,
விலை மதியாத் தங்கமும்நான்!
மாடும் வயலுமே நான்,
மணமுடிப்பீர் அன்பிருந்தால்!

ஒன்றுமே இல்லை யென்றால்
உன்னை எவன்டுப்பான்
என்றுந் தனிமையிலே

(பெ) இருந்தே துயர்ப்படுவாய்!
ஊருக்குழைத்திடுவேன்,
உயர்ந்திடுவேன் மேகலையாய்!
சிருக்கு வாழ்பவரே,
தேடிடுவீர் சிதனத்தை!

(09 - 08 - 91)

தேன்!

நெஞ்சந்திறந்தபடி நித்திரையுமிங்காமல்
கொஞ்சமும் வாய்திறக்கக் கூடாமல் - நஞ்சகளை
எண்ணிக்கிடந்திட்டேன், இரவும் விடியாமல்
மண்ணிற்கிடந்தேன் மனை!

விடிந்ததெனச் சென்று வேலை பல செய்தே
முடிந்ததென வந்தார் முழுவதும்பொய்! - விடிந்ததாய்த்
தெரிப்படவே இல்லையே, செந்தமிழின் வார்த்தைக்குப்
புரிப்படவே இல்லை பொருள்!

ஏதேதோ செய்தார்கள் எதுவும் தெளிவில்லை!
காதோடு காதாய்க் கதைத்தாலும் - தீதேதான்!
சுவரும் செவிகேட்டுச் சொல்லும் பிறர்க்கென்றால்
எவர்தான் உரைப்பார் எதை? (41)

ஊழைகளை நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதனால்
தீமையோ நன்மை சிறந்திடுமோ? - ஆழைகளின்
அடக்கம் பெரிதென்றால் அனைத்தும் துறவறமே!
ஒடுக்கமே கலப்புக்குரம்!

தேங்சேர்க்கும் தேவீக்கள், தேனெடுப்பார் மற்றோர்கள்!
என்ன்று கேட்க எவையுண்டு? - தேங்சயைச்
சுட்டுப்பொசுக்குங்கால் துயரத்தை யாரளந்தார்?
விட்டுநில் இனியேன் விடு!

சுத்தோதனர்க்கொருவன் தோன்றினானங்கவனைச்
சித்தார்த்தனென்றன்னார் செப்பினார்! - புத்தரெனப்
புனித நெறிகள் பல போதித்தார்! சாதனையில்
அநியாயம் அந்தோ அவம்!

வாயை இருதயத்தில் வைத்தே இருதயத்தை
வாயினிலே பிரமன் வைத்திருந்தால் - தூயசெயல்
ஏதேனும் ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம், வாய்ச்சொல்லில்
தீதேதுமில்லையே தேன்!

மனிதன் வருமுன்னர் மாவிலங்குவரை யாவும்
புனிதமடைந்திருந்த திப்புவியில்! - அநியாயம்,
வந்தானே ஆற்றிவன் வதையே - உயிர்வதையே!
நந்தேகம் சகலர்க்கும் தான்!

(18 - 08 - 91)

சாத்திரம்!

சாத்திரியைப் பார்க்க வேணும்,
சாதகத்தைக்காட்டவேணும்!

காத்திரமாய்க் கொண்டு வாடி,
கலியானம் கட்டுறண்டி!

(பெ) காதல் இருக்குமென்டால்,
கலியானம் கட்டுறண்டால்,
சாதகத்தைக் கேட்பதுமேன்?
சாத்திரியைப் பார்ப்பதுமேன்?

பஞ்சாங்கம் தேடவேணும்!
பலனெல்லாம் பார்க்கவேணும்!

அஞ்சாமல் உந்தனது
அதிட்ட என்னைச் சொல்லிடடி!

(பெ) உள்ளத்தில் அன்பிருந்தால்,
உண்மையிலே பற்றிருந்தால்,
பள்ளியறை செல்வதற்கும்
பஞ்சாங்கம் வேண்டியதோ?

ஐயர் பிடிக்கவேணும்,
அருந்தத்தியும் பார்க்கவேணும்!

பொய்யா உன்தாரகையைப்
புகன்றிடுவாய் எந்தனுக்கே!

பெ) கையோடு கைபிடிக்கக்
கனகிரியை - வெள்விட்ளேன்?
மெய்யான திருமனமே,
மீதியெல்லாம் போலிகளே!

ஆதிமுறைகளெல்லாம்
அனுவளவும் பிச்காமல்

சாதிக்க வேணுமடி,
சாத்திரமே மூலமடி!

(பெ) பாதியிலே வந்ததெல்லாம்
படித்தறிந்து தெளிந்தவள் நான்!
சோதனைள் தேவையில்லை,
தூயமன்ம் போதியதாம்!

(42)

(03 - 09 - 91)

வைத்தேன்!

ஏலும்பினால், தசையால், தோலால்,
 இரத்தத்தால், நரம்பினாலே
 பலங் கொண்ட உடலைத்தந்தேன்!
 பக்குவக் காற்றுப்பையை,
 நலமரின குருதிப்பையை,
 நல்லீரல், நீரகங்கள்,
 மலக்குடல், இரப்பை யெல்லாம்
 மறந்திடாதுள்ளே வைத்தேன்!

சண்டிடக் கண்ணை வைத்தேன்!
 காதினைக் கேட்கவைத்தேன்!
 உண்டிடநர் - வாய் வைத்து
 உரைத்திடவும் செய் திட்டேன்!
 கெரண்டு போவதற்குக் காலும்
 கொடுத்திடக்கையும் வைத்தேன்!
 மண்டு காற்றிழுத்து - வாசம்
 மணந்திட மூக்கவைத்தேன்!

அற்புத மூளைதன்னை
 அழிய தலையுள் வைத்தேன்!
 பற்பல எண்ணாங்கட்கும்,
 பாரிலே வாழ்வதற்கும்,
 நற்பலனளிக்கு மென்றே
 நம்பினேன்! ஆனால் பல்வோர்
 கற்பனை தவிர்த்துமடம்பைக்
 காத்துமே வாழ்ந்தாரில்லை!

மூளையை வைத்திராவிட்டால்
 முண்டமாய்க்கிடந்திருப்பார்!
 மூளையை வைத்த பின்னும்
 முண்டமாய்த் திரிக்கிறாரே?
 ஆனை ஆள் தின்கிறாரே?
 அழிந்துமே தொலைகிறாரே?
 நடாளைநான் இறைவன் என்றால்
 நம்மையும் என் செய்வாரோ?

(06 - 09 - 91)

பிழை!

நீரினால் அழித்தாய் நாட்டை!
 நெருப்பினால் அழித்தாய் ஏட்டை!
 ஆரியக் கலாச்சாரத்தால்
 அழித்தனை தமிழ்ப் பண்பாட்டை!
 போரின்றுமிக்கின்றாய், எப்
 போதில் உன் ஆடல் நிற்கும்?
 வேற வீழ்த்தும் நோக்கோ?
 விழித்தெழுச் செய்யும் போக்கோ?

ஜயனே நீ இல்லாமல்
 அனுவசையாதே, ஆடல்
 மெய்யனே போதாதாமோ? (44)
 மேலுமிங்குண்டோ ஆடல்?
 கையறு நிலையில் நின்றே
 கலங்கினும் கலங்கிடாமல்
 வையக மழிக்கின்றாயே,
 வளம் பெறப் படைத்தற்காமோ?

நான் எலாம் படைத்த பின்னர்
 நரன் உனைப் படைத்த நோக்கம்.
 ஏன்னவில் எனிமை யாக்கி
 என்பனி செய்வாய் என்றே!
 வான், கடல், மலை, கான், யாறு,
 மண்ணகம் எல்லாம் மண்டிக்
 கோன் - குடியாட்சிப் பேரில்
 கொலை களவெல்லாம் செய்வாய்!

மொழியினால், மதத்தால், நாட்டால்
 முண்டிடும் போரால் நீயே
 அழிக்கிறாய் என்றால், நானேன்
 ஆட்டு விக்கின்றேன்? என்னில்
 பழிசுமத்தாதே! நீயே
 பார் உனை! அழகாய் வாழும்
 வழிபிறந்திருக்கும், மூளை
 வவத்ததென் பிழையாயிற்கோ?

(24 - 10 - 91)

கனவு!

மனதிலே பலவும் பத்தும்
மண்டிபோல் உறைவதாலே
கணமதே! வெளியிற் சும்மா
கதைப்பதே, சிரிப்பதோன்!
இனபுளார் வீட்டிற் போயோர்
இருக்கையில் இருந்தவாறே
நனவிலோர் கனவு கண்டேன்,
நாளதோர் திங்கள் மாலை!

எடுத்தனோ இல்லையாமோ
எனக்கொரு பரிசும் வந்தே
கிடைத்ததாம் ஐந்துலட்சம்!
கேட்டதும் தந்தார் காசை!
கடத்தியே காவி வந்தோர்
காணியை வாங்கலானேன்!
இடம் உவர் மனதான், வீடும்
இருக்கு தங்கெல்லா முண்டரம்!

(45)

நடக்குதாம் புகிய வாழ்க்கை!
நாங்களோர் நாலைந்காநே!
படுக்கைகள், வெளிச்சா, காற்று,
பலசெடி, கொடிகள், வாழை,
அடுக்களை - பலசாப்பாடு,
அதுகிளிற் கிணறு - கூடம்,
கடற்கரைக் காட்சி - மற்றும்
கதைப்பவர், வருவோர், போவோர்!

அரைமணி நேரம் போய் ஓர்
ஆழ்பெரு முச்சை விட்டே,
கரையிலாக் கவலை கூடிக்
கால்நடை தளர வந்தேன்!
நரைதிரை மூப்பு மாகி
நாலாவதாகுங் காலம்!
விரைவினிற் போவோமா எம்கு
வீடிலாக் காணிக்கேனும்?

(12 - 11 = 91)

துறவி!

கடந்த காலத்தை எண்ணிக்
கலங்கினேன் - கலங்குகின் ரேன்!
கிடந்தவை எல்லாம் போக்கிக்
கிடக்கிறேன் தனிமையாக!
இடந்தரவில்லை நெஞ்சம்
எந்த ஆசைக்கு மிப்போ!
நடந்ததை எண்ணி எண்ணி
நான் ஒரு துறவியானேன்!

எட்டினைத் துறந்தேன்! வேளி
விளைபொருள் துறந்தேன்! கற்கும்
எட்டினைத் துறந்தேன்! இல்லத்
திருந்தவை துறந்தேன்! தீட்டும்
பாட்டினைத் துறந்தேன்! எல்லாப்
படைப்பையும் துறந்தேன்! வாழும்
நாட்டினைத் துறந்திடாமல்
நான் ஒரு துறவியானேன்!

படுக்கையைத் துறந்தேன்! காத்த
பயிர்களைத் துறந்தேன்! போடா
உடுக்கையைத் துறந்தேன்! பெட்டி
உணவினைத் துறந்தேன்! பாடல்
அடுக்கினைத் துறந்தேன்! போட்டோ
அழகையும் துறந்தேன்! பாடல்
மடுப்பதைத் துறந்தேன்! நானோர்
மாணிடத்து துறவியானேன்!

மீண்டுமோர் வீடா, அன்பின்
மேன்மைகள் அறியா நாட்டில்?
ஆண்டவை எல்லாம் வீணாய்
அழிபடும் நாட்டில் வாழ்வா?
கண்டினிற் கிளிக்கே ஊட்டும்
கொவ்வையின் கனியா? ஜேயா,
வேண்டவே வேண்டாம், பொல்லா
வேதனைத் துறவி நானே!

(46)

(23 - 11 - 91.)

உண்மை!

மனிதன் இன்னும் மனிதனாக
வில்லை ஏன்டி? - அவன்
புனிதமான பிறவி என்று
புகலல் ஏன்டி?

(ப) மனிதன் முன்பு மனிதனாக
வாழ்ந்த துண்மையே! - அந்தப்
புனிதமான பிறவி மாறிப்
போனதுண்மையே!

மதத்திலேறி வெறியிலாடி
மாய்ப்பதேன்டி? - வெறும்
பதத்தை மாற்றிச் செயலில் வேறு
பார்ப்பதேன்டி?

(47)

(ப) மதம் பிடித்த யானை காட்டை
மாய்த்தல் விந்தையோ? - எந்த
விதமும் தீமை விளைத்திடாமல்
வீரம் பேசுமோ?

தன்னைப் போலும் பிறரைநேசித்
தால் இந்நாட்டிலே - அடி
நன்மையன்றித் தீமை ஏதும்
நடந்திருக்குமோ?

(ப) முன்னை அந்த முத்தவர்கள்
முட்டி விட்டதி! - அது
இன்னும் பற்றி எரியுதே நாம்
என்ன செய்வமே?

இந்தநாடு எங்களுக்கே
சொந்தமென்பதோ? - அடி
வந்தபோதிலும் வாழ்ந்தவர்கள்
மாய்ந்து போவதோ?

(ப) எந்தத் தீமை, நன்மையேனும்
எவரும் தருவதோ? - பழம்
இந்த உண்மை நமக்கு இன்னும்
ஏறவில்லையே?

(24 - 11 - 91)

காட்சி!

நீலக்கருங் கடலோ? - அதிலே
 நீள்வது வென்னவையோ?
 கோலம் இடுகிறதோ? - 'பதிகம்'
 கூடியிசைக்கிறதோ?
 முப்புறமுங் கடலோ? - அதுவே
 மும்முனைக் காப்பரணோ?
 சூப்புற வீழ்கிறதோ? - அலைதான்
 கும்பிடப் பார்க்கிறதோ?
 வங்கக் குடாவிதுவோ? - இதனால்
 வாடை குளிர்கிறதோ?
 எங்கும் நிலாப்பரப்போ? - இதுதான்
 இந்துப் பெருங்கடலோ? (48)
 குங்குமச் செங்கதிரோன் - கிழக்கே
 குளித்தெழுந்து விடின்
 எங்கும் ஒளிமயமோ? - பனிபோல்
 இநள் பறந்திடுமோ?
 மேற்கிரா மேஸ் வரமோ? - இடையில்
 மெல்விய நீரினணயோ?
 பார்த்து மனப் 'பதிகம்' பின்னையார்
 பாடித்துதித்தனரோ?
 கோணமலைப் பெருமான் - தப்பாமற
 கும்பிடச் செய்யானோ?
 காணவருவோர்க்கே - எப்போதும்
 'காட்சி' தருவானோ?
 ஏதும் தடைகளைனில் - மற்றுமோர்
 இராவணன் வந்திடலாம்?
 பாதுகாப்பில்லையெனில் - வெட்டியோர்
 பாகம் பிரித்திடலாம்?
 மாவலியாள் கடவில் - கலந்தே
 மாயும் முறையினிலே
 தானி வருவதெலாம் - முடிவில்
 சங்கம்ம ஆகிடலாம்?

(21 - 11 - 91)

தாகம்

தாகமோ தணிந்திடாது!
 தணிந்திட வழியோ இல்லை!
 வெகமோ கூடும்! எந்த
 விதத்திலும் குறைந்திடாது!
 பாகமோ கிடைத்திடாது!
 பறித்துமே கொள்ளவேண்டும்
 ஆகவே சருங்கச்செரன்னால்
 அமைதிக்கு இடமே இல்லை!

சரவில் வசட்சி ஆனால்
 இயற்கையில் தாகம் ஆகும்!
 சரலை வளமாய் வைத்தே
 இருந்திடன் தாகம் தோன்றா!
 சரஸல் வளமாய் வைக்க
 இடையிடை நீரே தேவை!
 சரலுக்கிணறேல் தண்ணீர்
 எப்படி தாகம் போகும்?

(49)

ஒவ்வொரு மனிதருக்கும்
 ஒவ்வொரு தாகம் உண்டு!
 எவ்வித தாகத்திற்கும்
 ஏற்றதைக் கொடுத்து வந்தால்
 அவ்வித தாகம் ஒன்றும்
 அவரவர்க் கெற்படாது!
 இவ்வித தாகத் தீர்ப்பு
 இருந்திடன் எல்லாம் சீரே!

தாகங்கள் தீர்ந்து போனால்
 சப்பென்றே இருக்கும் வாழ்வ
 ஆகவே தாகம் வாழ்வில்
 அடிக்கடி வரத்தான் வேண்டும்!
 தாகங்கள் இருந்தால் தானே
 தண்ணீர்க்கும் மதிப்புண்டாகும்!
 தாகத்தின் பெருக்கத்தாலே
 சாகப் போவோரும் உண்டே!

(15 - 04 - 1990)

கிறல்கள்!

வான்கிறல் ஒளிவாம் மின்னல்!
வளைவான் விளில்லை காட்டி
நான்கிறல் பணவாம் நோய்கள்!
உடலேறும் முதுமைக்கோளம்!
கோன்கிறல் நாட்டின் யாப்பு!
குறைவில்லா ஆட்சிக்கோப்பு!
நான்கொன்னும் கோவில் கிறல்.
நன்நான்கு கோணப் பார்வை!

ஏகக்கிறல் சித்திரங்கள்!
கற்கிறல் சிற்பத்தோற்றம்!
பைக்கிறல் பீற்றல் கண்கள்!
பழக்கிறல் சுலவச்சும் பண்டம்! (50)
மெய்க்கிறல் அறுவைத் தீர்வு!
மென்கிறல் சிறுவன் காயக்!
ஏதக்கிறல் ஆண்டின் திட்டம்
தனிக்கிறல் நம்கோற் போக்கே!

ஏர்க்கிறல் பயிருக் கேந்றம்!
இசைக்கிறல் செவியின் தீஞே!
கார்க்கிறல் மழையின் வீழ்ச்சி!
கனிக்கிறல் கருத்தின்கூட்டு!
வேர்க்கிறல் மரத்தின் மூப்பு!
விரற்கிறல் நீறும் பொட்டும்!
ஙூர்க்கிறல் வன்செயல்கள்!
உள்க்கிறல் இதுதானாமோ?

முன்கிறல் கழிசைம் போலை?
முறையான் கல்லின் பள்ளம்!
பிள்கிறல் கோலும் தானும்!
பெரும்பாலும் அச்சின்கோப்பை!
ஏன்கிறல் இவைதான்! மேலும்
இருக்கின்றதிவை போற்கிறல்!
பொன்கிறல் இவையென்றாலும்
புளிக்கிறல் இவையேற் போதும்!

(25 - 15 - 91)

- ★ கவிஞர் தாமரைத்திவான்
- ★ தேர்மெங்கும் பேசப்படும்
கிருமலை மன்னரின் தாமரையின்
சிராமத்தில் 24 - 07 - 1932ல்
பிறந்த இவர் 1942ல் இருந்து
சுக்கந்தியில் வசித்து வருகிறார்:
- ★ தான்ஸிறந்த ஊரின் முற்பகுதியையும்
வளர்ந்த ஊரின் மிற்பகுதியையும்
சேர்த்து நன்று புணைப் பெயராக்கிக்
கொண்ட இவரது முதற்காலிதை
1956ல் சுதந்திரனில் பிரசராக்கியது.
- ★ முதுரீ அந்தோணியர் பாடசாலையில்
ஆரம்ப கல்வி கற்ற இவர்
மட்டக்களைப்பில் ஆசிரிய பயிற்சி
பெற்று 1955ல் ஆசிரியராக பழுவளை,
கந்தளாய், உப்பாறு, சுக்கந்திய,
போன்ற இடங்களில் ஆசிரியர் பணி
புரிந்து 1972ல் அதிபர் ஆகி 1987ல்
உய்வுபெற்றார்.
- ★ சமுத்தில் இவரது கவிதைகள் வெளி
வராத பத்திரிகைகளோ, சஞ்சிகை
களோ, இல்லை எனவாம்.
'வெரித்தாஸ் வாணோலி' நடாத்திய
உலகளாளிய கவிதைப் போட்டிகளில்
ஆம் வசீ பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார்.
- ★ எரியும் சமகால விரச்சனைகளை
நமயம் வைத்து ஏழுதப்பட்ட இவரது
அதிகமான கவிதைகள் 'தாகம்'
கலை இலக்கிய இதழில் இருக்கன்,
சுதந்திரன், போன்ற புணைப்
பெயர்களிலும் வெளியாகியுள்ளன.
- ★ 27 ஏடுகள் நிறைய எழுதப்பட்டிருந்த
இவரது பஸ்லூபிரத்திற்கு மேற்பட்ட
கவிதைகளையும் இலக்கியப் படைப்பு
களையும் கடந்தகால கலவரம்பலி
யாக்கி விட்டது இவருக்கு மட்டுமல்ல
தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கே
பெறியூப்பாகும்.
- ★ இளமையிலே முதுகை அடைந்தவர்
களைப்போல் சிந்தித்துக் கொண்டும்,
எழுதிக்கொண்டுமிருக்கும் இன்றைய
இளைஞர்கள் மத்தியில் முதுகையில்
ஆம் ஒரு இளைஞர்போல் புது
வேகத்துடன் புரட்சிகர சிந்தனைகள்
நடன் எழுதிக்குவித்துக் கொண்டிடுக்கும் இவரது அச்சில் வெளிவரும்
முதலாவது நூல் இது எள்பது
ஞாபிபட்டத்தக்கது.

விருப்பங்களுடன்

தாகம் வி. கமக்கல்கோவின்
(தமிழ்ப்புதல்வன்)
ஆசிரியர் - தாமரை